

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp Ferencz bútorkészítőnél, ahol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti 9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint az előfizetési pénzek és hirdetések bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdekl. közlemények
Horváth László
társszerkesztőhez Segesvárra küldendők,
a kis-küküllőmegyei érdekl. közlemények
Gyöngyösi István
társszerkesztőhez Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

ELŐFIZETESI ÁR
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán megküldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr,
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetmény után külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyilttér előre fizetendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelék Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

10-ik szám.

Brassó, Kedd, január 22-én.

V. évfolyam 1889.

A konverzió.

Budapest, 1889. január 19.

A magyar közadósság konverziójának nagyszabású művelete tegnapelőtt vette kezdetét. E pénzügyi művelet, mely Tisza Kálmán pénzügyminiszterünk kezdeményezésének köszönhető, a legnagyobb horderővel bír, mert hathatósan mozdítja elő az ország pénzügyi és közgazdasági viszonyait. S a midőn lényegesen csökkent az évi járadékot, melyet a magyar kincstár a különféle közadósság kamatja és törlesztése fejében eddigelé fizetett, a jelzett művelet lehetővé teendi a kormánynak az egyensúly helyreállítását az államháztartásban, a mi növelni fogja Magyarország hitelét a külföldön. Ha még hozzáteszszük, hogy a magyar kincstár részcsülni fog ama nyereségben, melyet e művelet a végrehajtásával megbízott hatalmas pénzügyi csoportnak juttatni fog, el fogják ismerni, hogy a magyar kormány nagy elméjű elnöke e szerencsés eszmével érdemeket szerzett a haza körül, — fölösleges külön megemlíteni, hogy a siker előre biztosított, mert hisz a Rothschild-csoport az, a mely e vállalatnak élén áll.

A pénzügyminiszter prospektusa, mely az 5%-os földterhermentesítési kötvények birtokosait a 70 év alatt törleszhető 4%-os új kötvényekre való becserélésre szólítja fel, már tegnapelőtt tétetett közzé. Az új címletek árfolyama 88½%-ra állapított meg, míg a régiek az esedékes kamatokon kívül, 105-tel számíttatnak. A becserélés iránti bejelentések ez év január 21-ike és február 9-ike közt eszkelhetők. — E közadósság névleges értéke, mely eddig 167.638,000 forint volt, most már 199.509,000 forintba rúg, s a konverzió következtében a kincstár évi járadék fejében csak 7.980,000 frtot fizet, míg a máig fizetett évi kamat összege 8.381,946 frt volt; tehát a címletek e kategóriájánál évi kamat fejében 401,580 frtnyi megtakarítás mutatkozik, a mellett a törlesztés határideje is meghosszabbított, a mi szintén igen jelentékeny előnyt képez.

A címletek becserélése különösen a régi kötvények birtokosainak ajánlható, mert ők a névleges tőkén fölül 11½%-nyi többletet kapnak, a kamat fejében azonban csak 0-15%-ot

vesztenek; az előny szembeötlő. Előre látható tehát, hogy a kötvénytulajdonosok készséggel fogadják el az ajánlott tranzakciót, mert az új 4%-os kötvények époly kapósak lesznek, mint voltak az előző címletek. Ugy volt ez Ausztriában is, a hol a konvertált értékpapírok közkedveltségnek örvendtek.

Ha vizsgáljuk a konverzió teljes tervezetét, tisztán fölismerjük a célzt, melyet a pénzügyminiszter és a művelettel megbízott csoport tűztek ki maguk elé. A fődolog a régi címletek becserélése; az új aláírás csak mellékes. Ez irány még világosabban nyer kifejezést az imént közzétett prospektusban, mely a magyar vasuti kölcsön konverziójára vonatkozik. A 182 millió forint vagy 325 millió frankra rugó 5%-os régi címletek helyébe 75 év alatt törleszhető 4½%-os új címletek bocsáttatnak ki, melyeknek árfolyama 97½%-ra állapított meg. Kimondatott továbbá, hogy a régi kötvények birtokosai előnyben részesülnek. Ez az oka, a miért Párisban nem lesz új subscriptio, — hanem csak a régi kötvények becserélése ujakra.

Első tekintetre szinte észre se vehető, hogy a pénzügyminiszternek nem szándéka új piacokat alkotni vagy szerezni a magyar értékek számára, de igenis az, hogy mind szilárdabb alapokra fektetve az ország hitelét, a subscribenseknek minden csak képzelhető biztosítékot és a legkedvezőbb előnyöket nyujthassa. — A földterhermentesítési kötvények és a magyar vasuti kölcsön címleteinek árfolyamai aránylag igen alacsonyok; bizonyos, hogy már közeli időben hausse várható e papírokból, és hogy erről meggyőződünk, csak egy pillantást kell vetnünk a 4%-os magyar aranyjáradék árfolyamára és az osztrák aranyjáradékára. Az előnyök, melyek e műveletből az évi kamat és törlesztési összeg leszállítása által a kincstár haramolni fognak, nem kevésbbé jelentékenyek s jótékony hatásuk csakhamar nyilvánulni fog. Ha tekintjük Magyarország rendkívüli jövedelmi forrásait, nem értjük, miért érdemelnek az osztrák járadékok magasabb árfolyamot a magyar járadékoknál; a két érték teljes egyenlősítése már a közeli időben meg fog valósulni.

Ezek azok az eredmények, melyeket a

magyar kormány nagy elméjű elnöke, pénzügyminiszteri minőségében rövid idő alatt elérhetett s megvalósíthatta azokat elvitázhatatlan tehetsége és meglepő erélye által. Amde Tisza kormányelnök tevékenysége nemcsak arra szorítkozik, hogy kedvező befejezés elé terelje a nagymérvű pénzügyi műveletet és az államháztartásban az egyensúly helyreállítása által növelje Magyarország hitelét, hanem egyidejűleg reformokat alkot a pénzügyi közigazgatás terén. E célból a kormányelnök több igen fontos törvényjavaslatot terjesztett a képviselőház elé. Magyarország örvendhet, hogy kormánya élén oly férfi áll, mint Tisza Kálmán, kinek sokoldalu s jeles tehetsége, hazafias érzelme és vas-erélye soha sem tagadta meg magát.

Belföld.

Brassó, jan. 21. (Országgyűlés.) A képviselőház f. hó 19-én tartott ülésében folytatta a véderőről szóló javaslat tárgyalását. Ez a vita 10-ik napja volt már, de azért a szónokok még mindég kifogyhatatlannak. Elsőnek szólt Perczel Miklós pártunkivüli a javaslat ellen; azután szóltak ellene Győri Elek, Horváth Ádám, Kun Miklós és Madarász Imre, míg a javaslat mellett Josipovics Imre horvát képviselő beszélt.

A gyűlés végén Lukács Gyula interpellációt intézett Bedekovich Kálmán horvát miniszterhez, a szlavoniai magyarok elnyomása tárgyában.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. jan. 21.

Az orosz udvarnak a nyár folyamán fejedelmi vendégei lesznek. A „Novoje Vremja” szerint a nyár folyamán Pétervárra érkezik a dán királyi pár, a görög királyi pár, Nikita montenegrói fejedelem, a heszteni nagy herceg, Alice hercegnéasszony és a walesi herceg, ki Viktória angol királyasszonyt fogja képviselni Pál nagyherceg esküvőjén. A persa sah már tavasszal megérkezik; majd folytatja európai útját és júliusban ismét visszatér Pétervárra.

Bulgáriáról ismét azon híreket terjesztették, mint ha ott zavargások törték volna ki. A legutóbb s illetékes körökből vett értesülés alapján irhatjuk, hogy e hírek alaptalanok; különben a „Havas ügynökség” legutóbbi jelentése is megerősíti ezen állításunkat.

Spanyolország politikai köreit a gyakori petárda-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Cyprián.

— Eredeti novella. —

Gárdonyi Gézáól.

(Folytatás.)

10) Másnap Jolán sápadtan, fehéren rohant a terembe. Cyprián felrezzent az álomból s ijedten tekintett a melléje rogyó nőre.

— Mi bajod van, édes?

Az reszkette, fuldokolva felelt:

— Benedek volt itt!

— Mit kerest? Engem kerest? Talán megbántott? — kérdé hevesen Cyprián?

A nő reszkető ajakkal felelt:

— Oh, milyen óra! Milyen borzasztó volt! Eleinte kért, könyörgött, hogy adjalak vissza neki, hogy te voltál mindene, nélkülöd nem élhet; aztán mikor látta, hogy nem felelek, a szolgálkhoz fordult, azokat kérdezte. Nem volt erőm, nem volt bátorságom, hogy tiltakozzam e gyalázat ellen; csak álltam ott lélegzet nélkül, mint a kőszobor. Befutotta, átkutatta a termeket, megnézett minden kis zugot, a ház minden rejtékét. Oh, mennyi kint, mennyi félelmet álltam ki, hogy rád talál! Végre elém térdelt és úgy könyörgött, mintha Isten volnék. Melle hörgött, szemeiből ömlöttek a könnyek, kezeit kétségbeesetten tördelé. Utoljára fenye-

getni kezdett, úgy járt fel s alá a szobában, mint a villamos zivatar az ég egyik sarkától a másikig. Azt mondta, hogy katonákat kér a királytól és leromboltatja a várat, engem pedig törvényszék elé állít, mint közveszélyes csábítót; végül úgy hullottak rám szörnyű átkai, mintha tüzes üszköket szórt volna fejemre.

Jolán szakgatottan, fuldokolva rebegte már e szavakat s Cyprián keblére hajtá fejét, mintha itt keresne menedéket.

Cyprián arcára sápadt félelem ült; bátorítani akarta a nőt, de ajkain nem tudott kijönni a hang.

Meglepte, hogy az öreg Benedek ennyire szívére vette a dolgot; s most kezdé érezni a bűn nagyságát, midőn a büntetés már fejére készült sujtani. — Azon nem csodálkozt, hogy a klastromból éppen Benedek atya jött érte; de az mégis meglepte, hogy Benedek olyan szenvedélyesen kutatott utána. Megkábult, csaknem eszméletét veszítette a titok sulya alatt, de magyarázatot nem talált.

— Mondd, mit tegyünk? — kérdé Jolán. — Szökjünk, ugy-e? Messze? Azonnal? Befogassak? Beszélj! Szólj hát, Cprián!

Cypriánnak felleg gyúlt homlokára; aztán hirtelen valami sajátságos, nemes fény sugárzott ki szemeiből. Megfogta Jolán kezét és így szólt:

— Maradj! Fogsz én távozni? — sikoltott.

— Hogyan! Te elhagynál engem? — sikoltott.

fel Jolán, s megragadta erősen az ifju kezét, mintha attól félne, hogy ez rögtön eltűnik. — Nem, azt nem engedem! Nem választ el tőlem sem Isten, sem pokol! még magad sem! Soha!

— Kis bohó vagy! Nem értesz. Neved, jó híred az első! Ha hirtelen eltűnnénk, egyszerre tudnák, hogy csakugyan együtt vagyunk; míg így, ha maradsz s én elmegyek az éjhomályban, nem érhet semmi vád.

— De hova mennél?

— Vissza nem, az bizonyos; hanem valamelyik vidéki városba. Néhány hónap múlva ismét egyesülhetnénk, s nem kutatna utánunk többé senki.

Jolán csendesen ingatta fejét:

— Nem, azt nem engedhetem. Egy nap száz év lenne nekem, egy hét örökkévalóság. Látod, ennek a rejteknek csak egy rézgomb az ajtója. Azt a gombot lecsavarom, és senki sem találhat ide.

Aztán hirtelen megvigasztalódva, kacagva folytató:

— Milyen bolondok vagyunk! Hát ugyan mondd: hol venne az öreg Benedek katonákat, meg hogyan menne a király elé? Hiszen ha oda juthatna is, kinevetnék. Mivel vádolna? Azt mondaná, hogy megöltek? Azt nem hinnék el! Azt mondaná, hogy elraboltalak? Én? Férfi-rabló nő!

S Jolán olyan csengő kacagásban tört ki, hogy Cyprián is magával ragadta.

lobbanások tartják izgatottságban. Nemrég a királyi palotában robbant fel egy petárda, most pedig Barcelonában, a hol egy ház fél emeletét teljesen szétrombolta.

A román kamarában a Bratianu kabinet vád alá helyezését szándékozik indítványozni Blaremborg képviselő.

Igen különös hír kezd szárnyra kelni Franciaországban. Azt beszélnek, hogy a kormány elhatározta az aumale-i herceg száműztetésének véget vetni. Állítják, hogy a dekretum, mely a hercegnek a Franciaországba való visszatérés engedélyezésére vonatkozik, már előterjesztetett a köztársaság elnökének aláírás végett és hogy az f. hó 28-án közzé fog tétetni, ha az előtte való napon, azaz a választás napjával kitűzött t. havi 27-én Boulanger tábornok nem lesz megválasztva.

Konstantinápolyból írják a »Pester Correspondenz«-nek: Nelidow orosz nagykövet nem válaszolt még arra a jegyzékre, melyet a magas porta a legutóbbi orosz-török háborúból származó hadisarcz ügyében intézett hozzá. Vajjon a császár képviselője megvan-e elégedve az ez ügyben nyert felvilágosításokkal, vagy csupán meg akarta-e félemlíteni a szultán kormányát? E pillanatban bajos lenne határozott választ adni e kérdésekre. — Annyi azonban bizonyos, hogy Oroszország e körülményt arra szeretné használni, hogy nyomást gyakoroljon a portára és engedményeket kapjon tőle, melyeket erőszak alkalmazása nélkül nem tudna tőle kisajtolni.

A szuzerain hatalmasság és Bulgária fejedelemség közt a viszonyt kissé megzavarták azok a vexatiók, a melyeknek a Bulgáriába utazó török alattvalók ki vannak szolgáltatva. A bolgár kormány nagyon helytelenül cselekszik, ha szaporítja ellenségei számát és elidegeníti magát az ottomán porta jóindulatától, a hol még nem felelték a Macedóniára irányuló bolgár aspirációkat, melyek eléggé komoly természetűek voltak arra, hogy fölkeltsék a bécsi kabinet figyelmét.

Hiteles értesülés alapján biztosíthatom önt, hogy az európai sajtóban miniszteri változásról terjesztett valamennyi hír teljesen alaptalan. A nagy-vezér mint ezelőtt, most is a szultán föltétlen bizalmának örvend, s nincs ok, hogy őt mással helyettesítsék.

Némi nyugtalansággal néznek itt a porta és Hirsch báró közt fölmerült vitás kérdés elintézése elé. Minden attól az ítéllettől függ, a mit ez ügyben Gneist hírneves német jogász fog hozni, s mely ítélet nem felelbezhető.

Nagy tevékenység uralkodik az anatóliai vasút építése körül. Az engedményesek már hozzáfogtak a munkához, mely bizonyára elkészül a megszabott időben, ha valami elemi csapás nem fog aközben bekövetkezni.

A Balkán unió.

Bécsből írják lapunknak következőket:

Politikai körökben bizonyára emlékezni fognak arra a tervre, mely a Balkán-országok közötti szövetséget kontemplálta. Diplomáciai körökben és a hírlapokban a terv élénk megbeszélés tárgyát képezte. Románián mult, hogy a tervet elejtették, mely királyság, ha jól vagyunk értesülve, — a német birodalom kanczellári hivatalának tanácsára tanúsította visszautasító magatartását. S ime, Miklós montenegrói fejedelem újra életre kelté az eszmét s azt ki is fejtette terjedelmes emlékirat alakjában, melynek kivonatát lényegében ezuttal közölni fogom.

A fejedelem terve, melyet az uralkodója leányait kísérő s Szent-Pétervárra utban lévő Petrovics Bozovojvoda terjeszt majd a császár elé, amaz öt állam ó-hitű keresztény szövetségét célozza, mely az egykor az ottomán birodalom tulajdonát képező területen alakultak, névszerint: Görögország, Románia, Szerbia, Bulgária és Montenegro. Ez országok egymás közt békeszövetséget kötnek s kötelezik magukat, hogy egymás ellen harczra nem kelnek, ellenkezőleg minden vitás kérdést, mely közöttük fölmerülhetne, azéopage elé terjesztenek. Ez aréopag az öt szövetséges fél meghatalmazottjaiból alakul meg s tanácskozásait Görögország elnökelete alatt fogja folytatni, mely ország a legrégebb keresztény független állam a Balkánon. Határozatait az aréopag szótöbbséggel hozza, egyetlen és meg nem fellebbezhető instanciában. A szövetséges felek kötelezik magukat továbbá, hogy keresztény hatalmasság ellen soha támadólag föl nem lépnek; de ha valamelyik közülök bármily hatalmasság által megtámadtatnak, a többi szövetségesnek részt kell venni e megtámadt fél megvédelmezésében.

A mi a jövőt és a Balkán félszigeten bekövetkező átalakulásokat illeti, a szövetséges országok egymás irányában mélynyos és igazságos magatartást fognak tanúsítani.

S mindez nem Petrovicsnak, a poétának pusztán

képzelgése, hanem a kvalifikált diplomatának, Miklós fejedelemnek komolyterve.

Egy körülmény, s még hozzá a leglényegesebb, nincs jelezve, s ez az a tény, hogy a szövetséges országot a császár védnögsége alá fogják magukat helyezni, ki nem csupán a leghatalmasabb szláv s ó-hitű fejedelem, hanem az egész ó-hitű egyház elismert feje.

Nem tudjuk, mint fogadják majd a Balkán-államok e famozus tervet, s vajjon Milán királynak lesz-e nagy kedve Miklós fejedelemmel közös munkát végezni; azt azonban tudjuk, hogy sem Ausztria-Magyarország sem Angolország soha beleegyezéseket nem fogják adni oly terv létesítéséhez, melynek nincs más célja, mint az, hogy orosz befolyás alá juttassa a Balkán-országot.

Román lapszemle.

Csak hogy átestünk valahára az 1888-ik évre való visszapillantásokon is! A mit a natio a mult évben a Kárpátoktól a Tiszaig, s ténny csupán Debreczenig, szenvedett, annak mind a natio ellenségei voltak okozói, ellenségeinek rovására írják fel! Ezt azonban nem nagyon emlegetik sem Brassóban, sem N.-Szebenben, mert zsenirozza őket a testvérek paraszt nyúzása.

I. Károly király általános amnestiát adott a felázadt parasztoknak, a sok szép terv már készen van, melyek hivatala vannak a parasztok sorsán javítani. — Meg fogjuk látni, hogy hova fognak kilyukadni a konzervatívok kezei között a zsunimisták szép tervei. Ne menjünk tehát Bukarestbe, hanem maradjunk a Tisza és Kárpátok között s lássuk, hogyan áll a natio s hogyan pillant vissza a natio nevében a Lensoros! Mit bánja ő, hogy van egy-egy román olyan is, a ki a világ folyásával meg is van elégedve s mosolyogva tekint a főszolgabíró arcára. Ugyanakkor oly súlyosak az adók terhei, hogy akármennyit dolgozik is a natio, még sem bir a kormány végrehajtóinak eleget tenni.

Aztán nem hallgat senki a natióra, nem védelmezi senki, nem hallgatja meg senki, mert az ország nyög az idegen hivatalnokok alatt, kikkel a natio nem tud értekezni. Így történik aztán, hogy százanként ütök dobra a natio birtokoskált csekély árban az üzérkedő zsidók számára.

Azok alatt az idegenek alatt pedig a natio ellenségeit — vresmasi — ha nem mondjuk is, — a magyarokat kell érteni. Így írják és hirdetik ezt a Gaze-tában.

Azért még se gondold, hogy mások izgatnak, mint azok a sovenista magyar lapok. A világért se, hogyan is mernéd azt kimondani, hogy a »Gazeta« izgat, az ő kedves pályatársával, a Tribunával! Ők az ártatlan bárányok a vresmasok lapjai pedig a farkasok, már nem is tudjuk melyik országban. Vagy ugy! Ebben az országban, melyet majd megbotezálnak, ha a vizek lefolynak innen és a kövek itt maradnak. — Nem kövek azok uram, jegyzé meg közelebb egyik olvasóm, régebbek még a köveknél is.

Ők az erdélyi sík földeket egyszer borított tenger mocsárjaiból származtak, azért szeretik annyira a tengerit. Ezután tehát nem úgy kell mondani, hogy a vizek lefolynak, de a kövek itt maradnak, hanem így: a tengeri-evők itt maradnak.

Csak maradjanak is, mert a hasznos élelmiszer ám a tengeri és jó nép a tengeri-fogyasztó nép.

Azonban ne távozzunk messze a Gazetától. Ime iskolát akar építeni Bradesten a buzgó oláh popa; nem tudjuk, gör. keleti-e, vagy gör. katolikus. Elég az hozzá, hogy építeni szeretne, de egy-zer csak eszébe jut, hogy ha megépíti, abba olyan dászkellet lehet csak beállítani, a kinek magyarul is kell tudni és tanítani. Nem buzgolkodik aztán többé a pópá sem. Minek is tenné, hiszen ha valahol egy iskolát valami nagy bajjal felépítenek, az a magyar kormány rögtön 10 román iskolát zárat be azon ürügy alatt, hogy azokban nem tanítanak eleget a magyar nyelvből, vagy ha be nem zárják, tehát községivé alakítják át, hogy aztán idővel tiszta magyar iskola váljék belőle.

Ilyen rettenetes időket ért itt meg a natio a magyar kormány alatt! Természetes, hogy ezt meg az is leneveti, a ki írja, de nem is nekünk írják ezeket, mert az író igen jól tudja, hogy nem ír igazat, hanem írják töltelékül a bukaresti gomba életű lapok számára. Azok a jó testvérek aztán elhiszik és tovább adják az efféle hazugságokat olvasóik maszlagosítására. Ott szidják aztán amugy istenigazában a natio ellenségeit.

A »Gaz.« pedig idehaza fejtegeti, hogy miért is járjon a natio aprósága iskolába, talán, hogy az egész natio megtanuljon magyarul! Hát igazság-e az ebben az országban, hogy a natio tanuljon meg magyarul és nem megfordítva?

Ilyent ne láss, ne hallj, még Törökországban sincs ennek párja? Tyűh, az a Románia! Azt nem kell emlegetni, mert ott úgy kell, hogy legyen. Hanem

itt ebben az országban itt a natio ellenségei perbefogtak, elitelték börtönre, pénzre a Gazetát is merőben — merőben — fenyegeti azért, mert ő igazat szokott írni, és az elkinzott népet védelmezte.

Azonban az is szomorító, hogy a natio között sincs összefartás. Egyik ide, másik oda huz; egyik gazetista, másik tribunista, a harmadik telegrafista. Így nem járja. A román legyen tethben is román, ne csak szájjal, védelmezze a poporu nyelvét, nemzetiségét, aldozzanak fel mindent a nemzeti egyenjoguságért, természetesen a Czenktől a híres tokaji hegyekig. Ott aztán majd lesz áldomás! Hogy ki ültette és kapálta ott a szőlőt, ez nem a »Gazeta« gondja, elég az, hogy nagyot iszunk az új hazáért.

Czenkalji

Rumun visszhangok.*)

Bukarest, 1889. jan. 16-án.

Tisztelt szerkesztő ur!

Ép egy hónappal ezelőtt — decz. 16-án — indult meg Bukarestben »Fantana Blanduziei« czimű új hetilap. De ez alatt nehogy valami olyanra gondoljon, mint pl. a mi »Vasárnapi ujság«-unk. Az oláh irodalomnak távolról sincs ilyen lapja, sőt egyáltalán nincs képes hetilapja. Idáig még nem értek el, daczár a előrehaladt civilizációjuknak! Egyedül a második évfolyamába lépő »Revista Noua« cz. havi folyóirat hoz képeket, de abból is, mindig egy-egy arczkép Bécsben készült fényképmásolatát. Hanem azért a most megjelent új lap érdekes: tartalmával első tekintetre fölmulja az eddigi lapokat s ha békésen folytatja pályáját és nem kezd veszekedni, polemizálni (az oláh lapok dicséretes szokása szerint) még jó hírlap is válhatik belőle.

A hetilap terjedelme négy hatszor hasábozott oldal, tartalma változatos és beosztása nagyszabású. Tulajdonképen szépirodalmi és ismeretterjesztő, de politikával is foglalkozik a mennyiben kül- és belföldi hetiszemléket közöl; mellőzi a híreket teljesen és egyik mindenestire (legalább is feltűnő) sokat jelentő saját-sága, hogy nincsenek hirdetései s így mind a négy oldalát tele írja. S ugy látszik, van mivel, mert sok rendes munkatársa van minden ágból.

Igy az oláh irodalmat többen képviselik s ezenkívül felöleli a szláv, német, magyar, olasz és francia irodalmat; a nemzet- és közgazdaságot, tudományokat, népszertí gyógyászatot, színházat, sportokat, zenét, háztartást, divatot, tárczát stb.

Eddigélét öt száma jelent meg, irodalmi dolgozatokat tartalmazó válogatott közleményekkel; s ez általános ismertetésemhez még csak azt kell hozzátennem, hogy a lap, czimét »Fantana Blanduziei« (magyarul: »A blandusiai forrás«) a legnagyobb oláh költő Alexandru V. egy római tárgyu szép drámájától kölcsönözte. De hogy mily felületes és gyenge még az oláh irodalmi kutatás, talán eléggé jellemezheti az, hogy legnagyobb s még élő költőjükről is mindössze egy 18 sornyi kis életrajzi vázlatot közöl s még születésének pontos dátuma sincs kiírva — csak az év! De térjünk a dologra.

A magyar irodalmi és politikai mozgalmakról egy Hodos Sándor és Radu Popea nevű (előttem ismeretlen) ember ír s fog állandóan írni a lapba. Az még hallgat, de ez utóbbi »De peste munti« czim alatt, már meg is kezdte szemléit; s ezt alkalmul tekintem arra, hogy kezembe vegyem az ellensúlyozó, helyreigazító tollat, mert még azt találnak gondolni az új hírlap szerkesztőségében, hogy mi minden szavukat elhiszszük s hogy nincs is köztünk olyan, ki állításai néha-néha megczáfolja? Alkalomnak tekintem — mondom — e lap megjelenését, mert, hogy valaki az egész oláh s így a bukaresti hírlapirodalom általános is mert magyarelles működését szemmel kísérje és ellensúlyozza, arra nem elég egy ember ideje és tehetsége.

Ezért én csak e lap működését fogom megfigyelni; minden reánk magyarokra vonatkozó közleményét elolvasom, s ha valamit találok majd benne, mi helyreigazítást vár, becses engedelmevel, mindig megteszem azt lapja hasábjain.*). És annyival is inkább az ön becses lapjában, mert mint határszéli városban megjelenő hírlap, olvasó közönségét is jobban, illetve közvetlenebbül érdekelhetik a romániai viszonyok s ezzel kapcsolatban az oláh fővárosiak ítélete hazai ügyeink és politikánk felett.

De mielőtt az eddigieket regisztrálnám, okát kell adnom e czimnek, melyet e levelem visel. Az olvasóközönségnek bizonyára feltűnt a kevésbbé használt rumun szó és szinte már látom erdélyi oláh lapja-

*). Ily czim alatt érdekes leveleket fogunk — egy az oláh viszonyokat jól ismerő s velük behatóan jogalkozó dolgozó társunktól — közölni, melyeket előre is felhívjuk a t. olvasóközönség figyelmét. Az első levél tárgyhalmaz miatt késett. Szerk.

ink mérges felháborodását, mit ez ártatlan szó nálunk okozni fog.

De ugyan miért s mily bebizonyított érveléssel használjuk mi e szót „román”? A világ egy nemzete sem nevezi az oláhokat románoknak (mert pl. a német Bumäne-t, a francia roumeins-t, az olasz rumen-t mond, a szláv népek pedig épen valach-nak, vlachnak nevezik stb.) csak mi egyedül becézünk őket így, pedig tudhatnók, hogy „kényeztetett gyermek a szülők nyakára nő.” No, addig ugyan még nem vagyunk, de tény, hogy már annyira hozzászoktattuk románjainkat e névhez, hogy sértésnek tekintik, ha más-ként hívja valaki őket! Ez is az új rumun történelmi iskola egyik hiu kinövése, hisz nem ép olyan régen mondjuk szélteben „román”; de végre is, mi sértő, vagy lealacsonyító van e másik jogosabb névben: oláh? Nem volna-e ez méltán ahhoz hasonlítható, ha mi nem pl. fogadnók el ez oláhok által ujabban használt maghiar szót, a régibb ungur helyett?

De ha már az oláh név nem tetszik, szívesen nevezzük őket amugy is — ez mit sem változtat természetünkön, használata pedig ugyanazonos. Így Hunfalvy az oláh szóra leginkább rumän-t, ujabban Réthy pedig rumen-t mond; minthogy azonban mindez nem adja teljesen vissza az oláh sajátos kiejtését csak megközelíti, czélszerűbben használhatjuk e másik nevét rumun. Hisz az oláh parasztember inasa is azt mondja magáról: „en sunt rumun!”

Bővebben ezt nem tárgyalom, hanem vizsgáljuk az erdélyi oláh szemlék számát, melyeket R. Popea ír (mint a lap legujabb számát látom, tulajdonképen Bukarestből) a „Fantana Blandusiei”-hez.

„De peste munti”, magyarul „A hegyen túlról”, mily pompásan hangzik ez! Ugy irnak bércezes Erdélyünkről, mintha csak mi pl. azt mondjuk: „Tiszán túl” vagy „Dunán túlról.” De ne csodálkozzunk ezen. Az a felfogás, hogy Erdélynek az oláhokénak kell lennie, erős gyökeret vert chauvinista elméjünkben s az ábrándokról — mint tudjuk — nehéz lemondani. Szerintük elvben Erdély Romániához tartozik, nemesak, hanem határai még rajta tul is nyulnak. Hisz Kogalniceano itt nyíltan és komolyan kimondta egy történelmi művében, hogy „hazájának ő azt az egész kiterjedésű földet tekinti, a hol csak oláhhul beszélnek.” Édes Istenem, mily nagy és boldog volna Magyarországnak, ha mi is ezt az abszurd elvet vallanók.

De mind ez csak bevezetés, mit kénytelen vagyok előrebocsátani, az érdekes rumun szemlék bonczolgtatását jövő levelemre hagyva.

E. ∞ fia.

Tanügy.

— Hivatalos rész. —

Meghívás. A brassóme gyei tanítótestület brassói köre f. hó 24-én délután 2 órakor az állami polgári leányiskola II-ik osztálya tantermében rendes gyűlést tart, melyre a kör tagjai tisztelettel meghívattak.

A gyűlés tárgyai:

1. Gyakorlati tanítás a polg. leányiskola II-ik osztályában a földrajzból — Killyéni Endre által.
2. Könyvismertetés Zajzon János által.
3. Indítványok.
4. Tisztujtítás.

Brassó, 1889. január 21.

Jánó Lajos, köri elnök.

Küküllőmegyék rovata.

Székelyfalva, 1889. jan. 16.

Tekintetes szerkesztő ur!*)

A „Brassó” mult évi december 25-én megjelent számában Gyöngyössy István polgáriskolai igazgató ur — mint e lap társszerkesztője — szemlét tart Kis-Küküllő vármegye viszonyai felett.

E szemléjében az iskolaügyről szólván, reánk — kálvinistákra — vonatkozólag ezeket mondja:

„Sajnálattal kell felemlíteni az ev. ref. felekezeti iskolák hiányos számát. Igazán elszorul az ember kebele, hogy ref. felekezeti községben — nem egyben — az iskolázásnak sem hire, sem hamva.”

Mielőtt tovább mennék, előre bocsátom, hogy polemiát kezdeni nincs szándékomban; sőt igen sajnálom, hogy először is helyreigazítással kell nevemnek megjelenni e lap hasábjain; másfelől az igazgató urat sem akarom rosszakarattal gyanúsítani, mert a mennyire alkalmam vala, meggyőződtem igazságszeretetről, valódi, buzgó református vallásosságáról, hogy vallását, egyházát csaknem a rajongásig szereti. Mikép írhatta mégis a fentebbieket rólunk?! Tapasztalata nyomán nem, semmiesetre sem; mert alig pár hónapja, hogy kis-küküllőme gyei lakos az igazgató ur; ez idő pedig

nem elég arra, hogy Kis-Küküllőme gyei területén szét-szórta n lévő ref. felekezeti községeink iskolaügyi viszonyairól valaki magának biztos tudomást szerezhes-sen. Információ után írható tehát az igazgató ur felőlünk, mely információ, ha nem is épen a rossz-akarattal konyháján kelt: de mindenesetre tévedésen, „má-dártávlaton” alapszik.*)

Elismerem, hogy némely kis-küküllőme gyei ref. felekezeti iskola gyarló, hiányos; de hogy lenne köz-ség, hol a papi, kántor-tanítói, avagy levitai állomás-betöltve nincs s az iskolázás teljesen szünetelne, ezt tagadom.

Kis Küküllőme gyei területén 23 ref. felekezeti iskolát fenntartó egyházközségünk van. Ezen felekezeti iskoláink iskolaszéki elnökeiktől — mint mindig, ugy a mult 1887—88-ik iskolai évben is beküldtek az es-peresi hivatalokhoz a hivatalos adatok, melyek alapján készült s egyházi főhatóságunk által közre is bo-csáttatott, az erdélyi ref. egyházkerület 1888-iki iskola-ügyi statisztikája. — Ez pedig a következő adatokat tünteti fel:

A fent említett 23 kis-küküllőme gyei ref. fele-kezeti iskolában mindennapi tanköteles az elmúlt 1887. — 88-ik iskolai évben volt 1073. Ebből tanult: 772. Ismétlő volt 322, ebből tanult 187.

Mint említém: sok kívánni való van felekezeti iskoláinknál; ez azonban nem abban leli magyaráza-tát, hogy mi Eldorádónak tekintjük a küküllői ref. egyházmegyét s köteleességeinkkel mit sem törődve, he-verésznénk a semmit nemtevés bársony pamlagán. — Hanem iskolai miseriáink onnan származnak, hogy ugyanazon egy — kis-küküllőme gyei — polgári köz-ségben 3—4 vallásfelekezet tart fenn külön-külön egy-egy gyarló tanítói állomást s általa gyenge iskolát.]

Gyarlók — igaz — sok helyen felekezeti isko-láink; de a 23 felekezeti iskola — nem egy esetben — szép eredményt ér el. S e jobbak közül, hogy töb-bet ne emlitsünk, a vámosgálfalvi ref. felekezeti iskola minden tekintetben kiállja a versenyt az e nemű — kis-küküllőme gyei — állami avagy községi iskolával.

Nem állítom, hogy kis-küküllőme gyei ref feleke-zeti iskolái között csak egy is lenne tökéletes. De a magyar szent korona országainak területén annyi ezer iskola közül hány az, mely b. e. br. Eötvös eszmény-kepe lehetne!? A mi emberi mű: az tökéletes nem lehet; mert a tökéletesség felé csak törekedhetünk; de azt elérni e földi világban nem tudjuk soha. Ha elérnők: megszűnnék örökezzél lenni s nem volna tö-kéletes.

Orbán József,
székelyfalvi ref. lelkész.

Helyi és vidéki hírek.

Emke perselyek. Az eddig beérkezett Emke per-selyeket vasárnap d. u. bontotta fel a bizottság. Ed-dig befolyt 259 frt 25 kr, 2 frank s 25 bani. A rész-letes kimutatást lapunk jövő számában kezdjük meg.

Felolvasás. A tanári kör vasárnap d. u. tartotta első felolvasó estélyét az „Europa” szálloda nagy ter-mében. Felolvasó dr. Mika Sándor főreáliskolai tanár, kitűnő historikusunk volt, a ki „Régi erdélyi szoká-sok”-ról tartott fellelte érdekes felolvasást, a mely megérdemelte volna, hogy nagyobb közönség hallgassa, mint tényleg ott volt. Sajnálattal kellett tapasztalnunk, hogy a máskor kicsinynek bizonyult terem ez alkalom-mal nagy volt. A felolvasásokat a t. közönség nagyobb pártfogásába ajánljuk.

Tánczvigalmat rendez most szombaton este be-tegsegélyezési alapja javára a csizmadia k betegségélyző és temetkezési egylete. Ajánljuk különösen iparos-pol-gárságunk figyelmébe.

Mannlicher fegyverek érkeztek városunkha. Min-den század nyolcz fegyvert kapott, hogy azzal a le-génység begyakoroltassék.

A kereskedő ifjak egylete szombaton este oly kedves, kedélyes tánczvigalmat rendezett az „Europa” nagy termében, mely ritkítja párját. Mellözve minden fényt és pompát s csak a kedélyességre fektetett fősulyt, igazán magyaros mulat-ág volt, a melynek sikerével a rendezőség teljesen meg lehet elégedve. Nő igen sok volt, de férfi még több, úgy hogy egyetlen tánczosnő sem panaszkodhatott. Feltűnő volt, hogy épen a ke-reskedő osztály volt gyengén képviselve. — Az estély mintegy 60—70 frt tiszta jövedelmet hajtott a jóté-kony czélnak.

Névmagyarosítás. Klein Sándor apáczai lakos Kerényi-re változtatta nevét.

A brassói iparos ifjak önképző és betegsegélyző egylete vasárnap délután tartotta, élénk érdeklődés mellett, rendes közgyűlését. A mig jövő számunkban a gyűlés lefolyásáról részletesebben tudósíthatunk, ez-

uttal csak örömmel konstatáljuk, hogy az oly szépen példás rendben és méltóságteljesen ment végbe, mi becsületére válik bármely más egyletnek, s ez egyrészt az elnökség tapintatának, másfelől derék iparos ifjaink higgadt komolyságának volt szép bizonyítéka.

Elgázoltatott tegnap d. e. a nagy utcában egy cseléd. A balára ijedt leányt bevitték egy közeli fod-rász-műhelybe.

Rendőri hírek. (Verekezés.) Tegnapelőtt d. u. az ó-brassói klastrom utcákan verekezés keletkezett, melyben többek között Constantin János és György is résztvettek. A rend helyreállítására elősietett rend-őrök is tetteleg bántalmaztattak, egyiket torkon ragad-ták, a másikat arczul ütötték. Végül sikerült a za-vargókat elfogni s bekísérni. — (Elvadult lovak.) Teg-nap d. e. a színházutezában egy felügyelet nélkül ma-radt szekér lovai elvadultak s neki rontottak egy vi-rágárusné üveg-szekrényének. Egy rendőrnnek sikerült az elvadult lovakat megfékezni. A tulajdonost megbir-ságolták.

Battenberg Sándor herczeg, a bolgár exfejedelem f. hó 20-án családi ebéden volt királyunk ő felségé-nél Bécsben. A herczeg a legszívélyesebb fogadtatás-ban részesült udvarunknál s 20-án este megint el-utazott.

Tűzoltószert kiállítás lesz 1889. évi augusztus hó 20—22-én Székesfehérvárt az orsz. tűzoltó-szöve-tség közgyűlése alkalmával.

A fiatalság s véderőtörvény. Az a mozgalom, melyet a budapesti egyetemi ifjuság a véderőtörvény ellen országsszerte megindított, nagy hullámokat ver az ország minden részének fiatalsága között. A nagy népgyűlés f. hó 27-én lesz a fővárosi vigadó nagy ter-mében. Vajjon mit fog eredményezni.

A polgárdii csendőrvérengzés. A székesfehérvári törvényszék f. hó 19-én folytatta s este be is fejezte a polgárdii csendőrvérengzés ügyének tárgyalását. A kihirdetett ítélet szerint a vádlottak közül Albert Mi-hály hivatalos közegek iránti erőszak és súlyos testi sértésért 5 évi fog-ágra, Albert István és György hi-vatalos közegek elleni erőszak miatt 2 évi, Gróf Imre 2 és egy negyed évi, Cséri János 2 évi, Meszlényi József 1 évi, Varga Mihály 2 évi és Molnár Sándor 3 évi fogságra lett ítélve. Két vádlottat fölmentettek.

Leégett császári palota. A pekingi császári pa-lotában 19-én tűz támadt, mely az épület egy részét elhamvasztotta.

Nagy bányaszerencsétlenség volt folyó hó 17-én Angliában, Hygeben, a hol eddig tizenegy holttestet találtak. Attól tartanak, hogy még többen estek a sze-rencsétlenség áldozatául.

Lapunk mai számához egy félírvnyi hirdetés-melléklet van csatolva. Ajánljuk szíves figyelembe.

T á v í r a t o k.

Nagy-Szeben, jan. 22. (A „Brassó” eredeti táv-irata.) Gróf Bethlen András főispán február elsejére rendkívüli gyűlésre hívta össze a szász egyetemet. A gyűlés tárgyai fogja az egyetem tulajdonát képező földtehermentesítési kötvények konverzióját.

Róma, jan. 22. (A „Brassó” eredeti távirata.) Cassolában földszüppedés következtében négy ház ösz-szedőlt; 10 holttestet már kihúztak, 10 még eltemetve van.

Páris, jan. 22. (A „Brassó” eredeti távirata.) A tengerészeti minisztériumhoz érkezett tonkingi hírek szerint Chochuban összegyűlt tengeri rablók kifosztották s felperzselték a környéket. — Borignio tábornok megtámadta s heves harc után megszalasz-totta őket. A harcban egy tiszt s 12 európai meg-öletett.

Berlin, jan. 22. (A „Brassó” eredeti távirata.) A német uralkodók a császár születésnapján, január 27-én teljes számmal akarnak megjelenni Berlinben.

Kiew, jan. 22. (A „Brassó” eredeti távirata.) Az idevaló helyőrséget az utóbbi napokban négy század Orenburgi urali kozákkal szaporították. Deczember kö-zepe óta szakadatlanul foly az ujoncz-csapatoknak Oroszország belsejéből a nyugoti határra való szállí-tása. A nyugoti kormányzóságokban állomásozó ezre-dek mindegyikét negyven ujonczczal gyarapították, — mig alig 20 régibb katona kapott minden századnál szabadságot; általában azt állítják, hogy az ujoncz-állomány az idén sokkal jelentékenyebb, mint az utóbbi években.

Belgrád, jan. 22. (A „Brassó” eredeti távirata.) Királyi rendelettel a szűkebb alkotmány-bizottság tag-jai táviratilag ide hívtak, hogy új választási törvény-javaslatot dolgozzanak ki.

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllőme gyei részéről Horváth László (Ségesvár.)
Kis-Küküllőme gyei részéről Gyöngyössy István (D.-Szent-Márton.)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos

Sztárenyi József.

*) Az audiatu r et altera pars elvénél fogva helyet adunk e cikknek, lévén az a meggyőződésünk, hogy csak ez által tisz-tázódik az ügy, mindenben nem értünk egyet tiszteletes cikk-íróval.

Ad 10140.—1888. telekvvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a brassói ev. ref. egyház végrehajtónak — Konstantin Juon s társai végrehajtást szenvedők elleni 300 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó város területén fekvő, a brassói 792. számú telekjegyzőkönyvben foglalt, Konstantin Juon tulajdonát képező 500. helyrajzi számú fekvőre 375 frt; az 501. hr. sz. fekvőre 42 frt; a 16226. hr. sz. fekvőre 24 frt; a 24701. hr. sz. fekvőre 55 frtban; továbbá a brassói 5848. számú tkjvben foglalt, szintén Konstantin Juon tulajdonát képező 15720. hr. sz. fekvőre 63 frt, a 20997. hr. sz. fekvőre 33 frt, és a brassói 6664. sz. tkjvben foglalt, ugyan Konstantin Juon tulajdonát képező 12840. hr. sz. fekvőre 102 frtban, s végül a brassói 9263. sz. tkjvben kiskoru ifj. Konstantin Juon, Mária, György, Anna és Vaszilie tulajdonát képező 10538. hr. sz. fekvőre 14 frt, a 10539. hr. sz. fekvőre 87 frt és a 15672. hr. sz. fekvőre 66 frtban, az árverést összesen 861 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi február hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi hatósága irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értekpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi törv.-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1888. november hó 28-án.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

(51) 1-1

Kovács,
egyes bír.

Szám 103.—1889. ad.

Árlejtés.

A nagy-szebeni orsz. tébolyda részére 1889. évben szükséges leltári tárgyak szállítása (5933 frt 66 kr. értékben) 50 kros bélyeggel s az egész összeg erejéig 600 frt bánatpénzzel ellátott lepecsételt ajánlat alapján az intézetben f. évi január hó 24-én délelőtti 10 órakor tartandó tárgyalás és a nmltgu m. kir. belügyminiszterium jóváhagyása után, kiadatik.

Hasonló feltételeket tartalmazó ajánlatok közül egyenlő megbízhatóság esetében az erdélyi részi iparosok vagy gyárosok által benyújtott ajánlatok elsőbbséggel fognak birni.

A szállítandó cikkek mintái a budapesti és nagy-szebeni orsz. tébolydák helyiségeiben tekinthetők meg. — Az árlejtési feltételeket és a szükségleti kimutatást tartalmazó hirdetés a „Budapesti Közlöny” f. évi 2. s következő számaiban egész terjedelmében megjelent.

Nagy-Szeben, 1889. jan. 5 én.

(40) 3-3. M. kir. orsz. tébolyda igazgatósága.

Szám 7.—1888. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hosszufalusi kir. járásbíróságnak 2663.—1888. szám alatt kelt végrehajtást rendelő és a kir. járásbíróságnak kiküldetést tartalmazó végzése folytán Köpe István javára Czimbor Samu ellen 1000 frt és 2500 frt öke, ennek 1000 frt után 1887. évi április hó 4-ik napjától számítandó 6%-os kamatai, 2500 frt után 1887. évi április hó 22-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 158 frt 49 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 613 frt 50 krra becsült ingóságok, u. m. gazdasági sze-

relvények, 3 szekér széna, 6 szekér szalma, 31 zsák csős törökbuza, 87 hektóliter pityóka, 3 drb szarvasmarha, 37 hektóliter gabona, férfi-ruhaneműek és 2 darab sertés — nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 202.—1889. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Hosszufaluban alperes lakásán 1072. szám alatt leendő eszközölésére 1889. évi január hó 31-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hiyatlak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törv.-cikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eljognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett törv.-cikk 111. és 112. §§-ai alapján árverezés megkezdéseig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-cikk 108. §-a szerint fizetendő.

Hosszufalu, 1889. január hó 15-én.

(52) 1-1

Meszicsék József,
kir. bírósági végrehajtó.

Szám 21.—1889.

Árverési hirdetmény.

Ujfalu község tölgyerdejében 495 darab nagyobb építési tölgyfának eladása engedélyeztetett. Ezen tölgyfak alsó átmérője 42—94 centiméter, átlagos hossza 4 méter, köbtartalma 725.21 köbméter, köbtartalmi becsára 1 frt 80 kr, s így összes becsára 1240 frt 11 kr, a mely összeg egyzszermind kikiáltási ára is.

Ezen fának elárverezése folyó 1889. évi február hó 3-án délelőtti 10 óra tűzetik ki a község házában. — Árverésre jelentkezők kötelesek a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel s a vételár felét az árverés napján, a vételár másik felét ettől számítva egy hónap alatt a községi pénztárba befizetni. A vásárolt fa a vásárlástól számítva egy félév alatt az erdőből kihordandó.

Közelebbi árverési feltételek a községi irodában betekintheők a nivalatos órákban.

Ujfalu, 1889. évi január hó 15-én.

A községi előjáróság.

(44) 2 3

Soós István, bír.

Szám 43.—1889. polg.

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék által közhírré tétetik, hogy gróf Haller János, gróf Kálnoki Felix, Guttenau Nándor és Guttenau Károly birtokosok által beadott kereset folytán Hévíz község italmérési jogának arányosítása megengedhetősége és az aránykules megállapítása feletti tárgyalási határnapul 1889. évi márczius hó 26-ik napjának délelőtti 9 órája Hévíz község házához tűzetik ki, mely határnapra az összes érdekeltek a birtokrendezési utasítás 15. §-a szabványaira való figyelmeztetéssel azzal idéztetnek meg, hogy a keresetet a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszéknél, valamint Hévíz község előjáróságánál megtekinthetik.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1889. január 7-én tartott üléséből.

Nagy László,
elnök.Zöld Gábor,
jegyző.**Jó tanács**

aranyat ér! E szavak igazságát különösen betegségek esetében lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó intézetéhez a legszívesebben köszönő iratok „A betegbarát” című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a szerencsésen meggyógyultak hozzányomatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hűszéves tapasztalat eredményei vannak letéve megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címet s címzesse a levelező lapot Richter kiadó-intézetbe Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

Nagy butoreladás!

Eladó

több mint 20 garnitúra bevonva finom divatos selyem és gyapjuszövettel, ottománok, pamlagok és divánok valamint más nemű és alakú töltött butorok; ó-német stylusban készült fényezetlen diófa hálószoba berendezések, könyv- és fiókos szekrények, kredenzek, chiffonérok, ágyak, mindennemű asztalok, renaissance s góth székek, valamint mindennemű asztalos és esztergályos butorok, vaságyak, lószőr-matracok stb. a legolcsóbb áron

(35) 2-20

Papp Ferencz,
butoraktárban
Brassó, nagy-utca 494.

Nagy butoreladás.

TÜDŐ-BAJOK!! (7) 12-50**Lég-exhaláció**

gyógyít

tuberkulizist (tüdővést, sorvadást),

A hihetetlen, az orvosoknak elérhetetlennek látszó ideálja, hogy tüdőbajt gyógyítani lehessen, teljesen el van érve. Világhírű tanárok és orvosok elismerései, gyógyultak száz meg száz levelei — melyek autentikus másolatai kíváncsiakra megdöbbentően meggyőződésként céljából hirtelen megküldetnek, — orvosi szaklapok kedvező tudósításai, a legnagyobb kórházak használata a legfényesebben bizonyítják a „Rectal-Injectio”-val való exhalatio gyógymódnak meglepő, soha nem emelt sikerét.

Statz osztálya: „Láz, éjjeli izzadás, köhögés, váladék elmaradnak, nagyszerű étvágy áll be, súlygyarapodás 5 kgr.-ig.” Dr. M. Langbein: „Harcmincz, magas fokú tuberkulózis beteg mind felgyógyult.” — Hasonlót jelentenek a betegek is.

► A kura nem terhes, nem zavaró és biztosít utóbajok ellen. ►
A es. kir. szab. „Lég-exhaláció-készülék” (Rectal-Injectio) teljes felszereléssel, magánhasználatra 8 frt. készpénz beküldéssel vagy utánvét mellett; légszizmérővel 10 frt. — Szétküld: Dr. Altmann Károly, Bécs VII. Mariahilferstrasse 80.

Rectal-Injection

gyógyít

asthma-t, idült bronchial-katarrhus

Példaképen többek között értesít Dr. Bergson tanár és Dr. és Mr.: „Köhögés, váladék, láz és hörgős három nap alatt csökkent, azután egészen eltűnt. Az álom és étvágy ismét visszatért; a test hirtelen 1/2 v. 1 kgrm.-nyit nyert.” — Cornil tanár és Verneuil tanár: „Asthmával azonnal megszűnik a légzési nehézség. Teljes gyógyulás gyakran már 8 nap alatt.” — Dujardin-Beaumez tanár: „Idült bronchial-kathar teljesen gyógyult.” — Fränzel tanár, dr.

Gyors és biztos segély gyomorbajok és azok következményei ellen.

Az egészség fenntartása a nedvek s egyzszermind a vérnek is tisztítása s tisztántartására s a legjobb emésztés előmozdítására a legjobb s leghathatósabb szer, a már évek óta ismeretes s közkedvelt

dr. ROSA-féle életbalzsama.

Ez a leghasznosabb s a leggyógyhatásosabb gyógyfüvekből a legnagyobb gondal készítve, teljesen megbízhatóan a legjobbnak bizonyult be mindennemű emésztési bántalmaknál, gyomorgörcsnél, étvágyhiány, savanyu felbőfőgés, torlódás, aranyeres bántalmak stb., stb.-nél. Ezen kitűnő hatásánál fogva tehát ez már is a legjobbnak bizonyult s a legbiztosabb házi gyógy szerre vált.

Egy nagy üveggel 1 frt, egy kis üveggel 50 kr.

Több ezer elismerő- és dicsőirat van kitéve szives betekintés végett.

Óvás!

Hamisítások kikerülése végett mindenkit figyelmeztetek, hogy az én valódi s az eredeti utasítás szerint készített, dr. Rosa-féle életbalzsamom mind egyik palackja két lemez papírra van csomagolva, mely a hosszoldalán a következő felirattal van ellátva: Dr. Rosa-féle életbalzsam Fragner B. gyógyszerházából, a fekete sashoz Prágában 205. sz. III. német, cseh, és francia nyelven, s melynek homlokzata az idemellékelt törvényesen letéteményezett védjeggyel van ellátva.

Dr. ROSA életbalzsama valódi minőségben kapható a készítő főraktárában

FRAGNER B.

gyógyszerházában „a fekete sashoz” Prágában, 205. sz. III., továbbá Brassóban Kellermen Ferencz és Kugler Ede, valamint Budapesten Török József gyógyszerész uraknál. Az osztrák-magyar birodalom valamennyi nagyobb gyógyszerháza raktáron tartja ezen balzsamot.

Ugyanitt kapható még:

Prágai egyetemes házi-kenőcs,

ezer meg ezer hálairat által elismert biztos gyógyszer mindennemű gyuladások sebek és daganatok ellen. Biztos sikerrel alkalmazható a női mell gyuladása, tejmegrekedése és keményedésénél, a gyermek választásánál; a genydeknek vérdaganatoknál, nyenyfakadásoknál és pokolvárnál; körömdaganatnál s az ugynevezett körömméregnél a kézen vagy lábon; keményedéseknél, duzzadásoknál, mirigydaganatoknál, szalonnadagnál, holttestemnél stb. stb. Minden gyuladás daganat, keményedés, duzzadás a legrövidebb idő alatt gyógyíttatik, a hol azonban már a genykepződés már beállott, a daganat a legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja és meggyógyítva lesz.

25 és 35 kros szelenczékben.

Óvás! Miután a prágai egyetemes házi-kenőcs igen gyakran utánoztatik, mindenkit figyelmeztetek, hogy az eredeti utasítás szerint egyedül csak általam lesz előállítva. És pedig csak akkor valódi, ha a sárga fémdoboz, melyben foglaltatik vörös színű nálati utasításba (9 nyelven nyomtatva) és két lemez papírosba, mely az idemellékelt védjeggyel van ellátva, van becsomagolva.

Fül-balzsam.

A legkipróbáltabb és számos kísérlet által mint legmegbízhatóbb szer ismeretes a nehéz-hallás meggyógyítására, s a teljesen elvesztett hallás visszaszerzésére. — Egy palack ára 1 frt.

(45) 1-30

4¹/₂%-al aranyban kamatozó adómentes államvasuti kölcsön.

Tőke és kamatok aranyban fizetendők.

I. kibocsátás: névértékű 130.000,000 oszt. ért. aranyforint = 263.250,000 német bir. ért. márka = 325.000,000 frank

az 1888. évi XXXII. törvényzikkben megjelölt 5%-os aranyban kamatozó és visszafizetendő kölcsönök megfelelő összegének beváltása céljából.

Az 1888. évi XXXII. törvényzikk alapján ezen 4¹/₂%-os államvasuti kölcsön kibocsátása 182.000,000 osztrák ért. aranyforint összegben történik.

A kölcsön kizárólag az 1888. évi XXXII. törvényzikkben megjelölt, aranyban kamatozó és visszafizetendő kölcsönök beváltására és amennyiben a kibocsátás felesleget eredményezne, ez egyéb államadósságok törlesztésére fordítandó.

Ezen kölcsön biztosítására az állami és államosított vasutak a fent említett törvényzikkben meghatározott mértékben szolgálnak és pedig oly módon, hogy az e kölcsön után fizetendő 8.491,644 oszt. ért. aranyforint évi járadék, az 1889. államvasuti ezüst kölcsön után járó 5.575,558 osztr. ért. ezüstforintnyi évi, járadékkal egyenlő rangsorozatban az 1888. évi XXXII. törvényzikkben említett összes 5%-os kölcsönök beváltása után — csupán a tiszavidéki vasut vonalaira bekebelezett 1924. évi járó 819,000 frtnyi évjáradéknak elsőbbsége és az államosított Alföld-fiumei vasut, Erdélyi vasut és Duna-drávai vasut részvényeseinek járandóság előjegyzése mellett — jelzálogilag első helyen bekebelezendő.

A kölcsön I. kibocsátása 130. 000,000 o. é. aranyforint összegben 26000 sorozatra (1—26,000 szám) van felosztva, 50—50 darab egyenként 100 arany forintról = 202.50 márkáról = 250 frankról bemutatóra szóló kötvénnyel, 1, 5, 10 és 50 kötvénnyel szóló címletekben.

Ezen kötvények adómentessége, kamatozása és törlesztése tekintetében a következő határozmányok érvényesek:

1. Ezen kötvények, valamint az azokon levő kamatszelveknek minden fennálló bélyeg, illeték és adó alól fel vannak mentve, s azoknak a teljes bélyeg-, illeték- és adómentesség a jövőre nézve is biztosított.

2. Ezen kötvények után évi négy és fél százalék kamat fizetetik minden év február 1-én és augusztus 1-én lejáró félévi részletekben és a kötvények hátlapján levő törlesztési terv szerint 1889. február 1-től számítandó 75 év alatt törlesztetnek.

3. A kisorsolás félévenként május 1-én és november 1-én, a beváltás pedig a legközelebbi kamatfizetési napokon azaz augusztus 1-én és február 1-én történik; a kisorsolt kötvények a „Budapesti Közlöny”-ben és más bel- és külföldi lapokban Bécsben, Berlinben és M/m Frankfurtban legalább egy-egy lapban közzétetnek. Ezen kölcsönnek felmondása vagy nagyobb mérvű kisorsolása 1899. január 1-ig ki van zárva.

4. A kötvénybirtokos a kamatokat a lejárt kamatszelveknek és a tőkét a kisorsolt kötvényeknek beszolgáltatása ellenében felveheti

Budapesten a m. kir. központi állampénztárnál

— a Magyar Általános Hitelbanknál

Bécsben a „K. k. priv. öst. Creditanstalt für Handel und Gewerbe“ czimű intézetnél

— a „K. k. priv. allgem. österr. Bodencreditanstalt“ czimű intézetnél

— S. M. von Rothschild bankháznál

Berlinben a „Direction der Disconto-Gesellschaft“ czimű intézetnél

— S. Bleichröder bankháznál

M. m. Frankfurtban M. A. von Rothschild & Söhne bankháznál

Párisban de Rothschild Frères bankháznál

arany forintban az 1869. évi XII. t. cz. értelmében.

német birod. márkában.
10 arany forintért
20²⁵/₁₀₀ márkot számítva.
frankban, 10 arany forintért
25 frankot számítva.

A magyar kir. pénzügyminiszterium 1889. január hó 15-én kelt hirdetménye értelmében az 1868. évi 5%-os magyar vasuti kölcsönt egész még fennálló 71.330,400 frtnyi összegében 1889. július 1-én történendő visszafizetésre felmondotta és kötelezte magát, az aláírás után a beváltásra rendelt 5%-os aranyban kamatozó és visszafizetendő más kölcsönöket egészen vagy részben, a szükséghez képest, visszafizetés céljából felmondani.

Az aláírás a 4¹/₂%-kal aranyban kamatozó államvasuti kölcsön fentemlített összegére

Párisban de Rothschild Frères bankháznál
Brüsszelben és Antwerpenben L. Lambert bankháznál
Amsterdamban A. Gansl bankháznál

az ezen bankházak által közléteendő feltételek mellett és pedig Párisban csak az 1868. évi 5%-os magyar vasuti kölcsön kötvényeivel kicserélés ellenében.

továbbá

Budapest a Magyar Általános Hitelbanknál.

Bécsben S. M. von Rothschild bankháznál.

„ a „K. k. priv. öst. Creditanstalt für Handel und Gewerbe“ czimű intézetnél.

„ a „K. k. priv. Allgem. österr. Boden-Creditanstalt“ czimű intézetnél.

Brünnben, Lembergben, Prágában, Triestben és Troppauban a „K. k. priv. öst. Creditanstalt für Handel und Gewerbe“ czimű intézet fiókjainál.

és a német birodalom más helyein, az alább felsorolt feltételek mellett történik.

Az aláírás a szokásos üzleti órákban történik

1889. évi január 23-án Szerdán, 24-én Csütörtökön és 25-én Pénteken

4¹/₂%-os kötvényekre, melyekért a beváltásra rendelt 5%-os aranyban visszafizetendő kölcsönök kötvényei adatnak cserébe és

1889. évi január 23-án Szerdán

készpénzfizetés ellenében.

I.

Elsősorban a kicserélés melletti aláírások vétetnek tekintetbe. Az aláírással egyidejűleg vagy pedig — a mennyiben a kicserélési hely által elfogadhatónak talált biztosíték tétetik le — az aláírástól számított 21 nap alatt a kicserélendő 5%-os kötvények a folyó kamatokról szóló szelvényekkel együtt beszolgáltatandók, melyek ellenében a 4¹/₂%-os kötvények 1889. évi február 1-től folyó kamatokról szóló szelvényekkel kiszolgáltatnak.

E kicserélésnél a 4¹/₂%-os kötvények, az aranyforint tőke-névértéknek a német tőzsdéken szokásos 1 aranyforint = 2 márka viszonyában fognak német birodalmi értékre átszámíttatni. E szerint a kötvények

97¹/₂% árfolyamon 100—100 arany frt. tőke névértékért 195 márkával számíttatnak és ezek ellenében a beváltásnak alávetett kötvények következőleg fogadtatnak el fizetesként:

az 1868. évi 5%-os magyar vasuti kölcsön

osztr. ért. ezüstforint névértékben, 1 frt. = 2 márkával számítva 102.08% árfolyamon 100—100 frt. tőke névértékért 204.16 márkával,
ehhez adva az 1889. január 1-től január 31-ig folyó 5% kamatok fejében 0.84 márkot,
összesen tehát 205— márkával,

az 1871. évi 5%-os 30.000,000 forintos kölcsön

sterling font névértékben, 1 font sterling = 20 márkával számítva 102.08% árfolyamon 10 font sterling vagy 100 forint tőke névértékért 204.16 márkával,
ehhez adva az 1888. október 1-től január 31-ig folyó 5% kamatok fejében 3.34 márkot,
összesen tehát 207.50 márkával.

az 1873. évi 5%-os 54.000,000 forintos kölcsön

sterling font névértékben 1 font sterling = 20 márkával számítva 102.08% árfolyamon 10 font sterling vagy 100 frt. tőke névértékért 204.16 márkával,
ehhez adva az 1889. január 1-től január 31-ig folyó 5% kamatok fejében 0.84 márkot,
összesen tehát 205— márkával,

Ezen számítás szerint az aláíró megkapja a 4¹/₂%-os kötvényeknek 100-al osztható névértékét, a mennyiben az a beszolgáltatott 5%-os kötvények beszámítási értékében fedezetét találja, míg az utóbbiaknak ily módon ki nem egyenlíthető részét a kicserélési helyek készpénzben fogják megtéríteni.

Budapestben, Bécsben és az osztrák-magyar monarchia többi kicserélési helyein ezen készpénzben történő kiegyenlítés, a kicserélő kívánságához képest, német birodalmi márka helyett osztrák értékű papírpénzben is történhetik, az illető aláírási hely által koronként meghatározandó árfolyam szerint.

Mindenik kicserélési helynek jogában áll a határidő lejártá előtt 4¹/₂%-os kötvényeknek fel nem mondott 5%-os kötvényekkel kicserélés melletti aláírását visszatartatni, mihelyt az ily aláírásokra rendelt 4¹/₂%-os kötvények összege ki van merítve.

II.

A készpénzfizetés mellett történő aláírásokra nézve az aláírási ár 97¹/₂%

fizetendő német birodalmi értékben, 1 forint = 2 márkával számítva, hozzáadva a folyó évi február 1-től az átvétel napjáig járó folyó kamatokat.

Budapestben, Bécsben és a magyar-osztrák monarchia egyéb aláírási helyein ezen készpénzben történő kiegyenlítés német birodalmi márka helyett osztrák értékű papírpénzben is történhetik, az illető aláírási hely által koronként meghatározandó árfolyam szerint.

Az aláírás alkalmával az aláírt névérték öt százalékba biztosítékképe leteendő. Ezen biztosíték vagy készpénzben, vagy olyan a napi árfolyam szerint szárint számítandó értékpapírokban teendő le, melyeket az illető aláírási hely elfogadhatónak talál.

Minden egyes aláírási helynek fenn van tartva a jog az egyes aláírásokra történő átengedést belátása szerint meghatározni.

Az átengedés az aláírás befejezte után az aláírók értesítésével lehető rövid idő alatt megtörténik. Ha az átengedés az aláírásnál kevesebbet tenne, a biztosíték felesleges része haladéktalanul visszaadatik.

Az aláíró az aláírására átengedett kötvényösszeget 1889. február 1-től folyó kamatokról szóló szelvényekkel együtt f. é. február 4-től kezdve legkésőbb f. é. május 6-ig átvenni tartozik. Az átvétel megtörténte után az átengedett összegre letett biztosíték e számoltatik, illetőleg visszaadatik.

Bizonyos meghatározott névértékre szóló 4¹/₂%-os államvasuti kötvényekre történő bejelentések csak annyiban vehetők tekintetbe, a mennyiben ez az aláírási hely vélekedése szerint a többi aláírók érdekeivel megegyeztetethető.

A végleges kötvények elkészültéig a m. kir. pénzügyminiszterium által kiállított ideiglenes elismervények adatnak ki, a melyek beszolgáltatása ellenében a végleges kötvények külön hirdetmény értelmében ki fognak szolgáltatni.

Az osztrák-magyar és német aláírási helyek által kiadandó ideiglenes elismervények és végleges 4¹/₂%-os kötvények a német birodalmi bélyeggel el vannak látva. A német aláírási helyeken csak oly 5%-os kötvények szolgálhatók be, melyeken a német bélyeg rajta van.

Ugy a készpénzfizetés, mint 5%-os kötvényekért kicserélés ellenében történő aláírásokhoz bejelentési minták a fentemlített aláírási helyek bármelyikén költségmentesen kaphatók.

Budapestben, 1889. január havában.

Magyar Általános Hitelbank.

HIRDETMÉNY.

Az 1888. évi XXXII. t. cz. által a Magyar kir. Pénzügyminiszter felhatalmazást nyert] a forgalomban levő magyar földtehermentesítési kötelezvényeket — beleértve az erdélyi és temesi földtehermentesítési adósságot is — visszafizetésre felmondani, amennyiben a bevonandó kötelezvények birtokosai az idézett törvény 6. §-a szerint kibocsátandó mérsékelt kamatozású kötvényeket cserébe elfogadni hajlandók nem lennének.

Az új földtehermentesítési kötvények az 1888. évi XXXII. t. cz. 8. §-a alapján a magyar kir. földtehermentesítési alap-igazgatóság által 199.509,000 forint névértékű összegben 100, 500, 1000, 5000 és 10000 forintról szóló kötvényekben bocsátatnak ki, esedékességükig évi 4%-kal osztrák értékben, május 1-én és november 1-én lejáratú részletekben kamatoznak és 70 év alatt félévenként történő sorsolások útján törlesztetnek. Felmondás és nagyobb mérvű kisorsolás a legközelebbi 10 éven belül ki van zárva.

A kötvénybirtokos a kamatokat és a kisorsolt kötvények értékét a lejárt kamatszelveknek, illetőleg a kisorsolt kötvényeknek beszolgáltatása ellenében tetszése szerint felveheti

a magyar királyi központi állampénztárnál Budapesten,

valamint az edeggi beváltó helyeken, továbbá

Budapest	a Magyar Általános Hitelbanknál
Bécsben	a cs. kir. szab. osztrák kereskedelmi és iparhitelintézetnél
—	a cs. kir. szab. általános osztrák földhitelintézetnél és
—	S. M. von Rothschild bankháznál
Berlinben	a Disconto-Gesellschaft igazgatóságánál és
—	S. Bleichröder bankháznál
M. m. Frankfurtban	M. A. von Rothschild & Söhne bankháznál.

Az új 4%-os földtehermentesítési kötvények, valamint az azokon levő kamatszelvek minden fennálló bélyeg-illeték- és adó alól fel vannak mentve, s azoknak a teljes bélyeg-illeték és adómentesség a jövőre nézve is biztosított.

A földtehermentesítési kötvények, kamatozási és törlesztési szükségletének alapszerű biztosítására törvény szerint az egyenes adók után szedendő földtehermentesítési pótlék rendeltetik; amennyiben ez a szükséglet fedezésére elegendő nem volna, a hiány az állam általános jövedelmeiből pótlendő.

Az 1888. évi XXXII. t. cz. értelmében a jelenleg forgalomban levő, ki nem sorsolt, valamint az 1888. november havában és 1889. január havában kisorsolt magyarországi (záradékos vagy záradék nélküli), temesi (záradékos vagy záradék nélküli) és erdélyi földtehermentesítési kötelezvények birtokosainak a **kicserelés** új

4%-os adómentes földtehermentesítési kötvényekre

ezenel következő feltételek alatt felajánlják:

1. A kicserelésre szánt kötelezvények következőkép fogadtatnak el fizetesként:

a) Magyarországi és temesi földtehermentesítési kötelezvények (minden kategóriája)	105 frttal — krral
hozzáadva az 1888. november 1-től 1889. május 1-ig folyó 5% kamatszelvek fejében 7% jövedelmi adó levonásával = 4.65%	2 frt. 45 krt.
Összesen	107 frt. 45 krral
b) Erdélyi földtehermentesítési kötelezvények	105 frttal — krral
hozzáadva az 1889. január 1-től május 1-ig folyó 5% kamatszelvek fejében 7% jövedelmi adó levonásával = 4.65%	1 „ 63 krt.
Összesen	106 frt. 63 krral

2. Az új 4%-os földtehermentesítési kötvények, ellátva félévi szelvekkel, melyek elseje 1889 május 1-én esedékes, névértékű o. é. 100 frtért **88½%** árfolyamon . . . o. é. 88 frt. 50 krral hozzáadva az 1888 november 1-től 1889 május 1-ig folyó 4% adómentes kamatok fejében . . . o. é. 2 frtot — krt. összesen tehát . . . o. é. 90 frt. 50 krral

hozatnak számításba.

3. Ezen számítás szerint az aláíró megkapja a 4%-os földtehermentesítési kötvényeknek 100-al osztható névértékét, amennyiben az a beszolgáltatott 5%-os kötelezvények beszámítási értékében fedezetét találja, míg az utóbbiaknak ily módon ki nem egyenlíthető részét a kicserelési helyek készpénzben fogják megteríteni.

4. A forgalomban lévő kötelezvényeknek birtokosai, a kik a felajánlt kicseréléssel élni kívánnak, kötelezvényeiket kicserelés céljából

1889. január 21-től bezárólag február 9-ig

letenni tartoznak. E letétel történhetik

A magyar királyi központi állampénztárnál (pénzügyminiszterium palota), valamint a m. kir. állampénztárnál (fővámház) Budapesten,

a kir. állampénztárnál Zágrábban,

valamennyi magyar királyi adóhivatalnál, továbbá

a cs. kir. államadóssági pénztárnál Bécsben

és azonkívül

Budapest	a Magyar Általános Hitelbanknál
Bécsben	a cs. kir. szab. osztrák kereskedelmi és iparhitelintézetnél,
—	a cs. kir. szabad. általános osztrák földhitelintézetnél és
—	S. M. von Rothschild bankháznál
Brünnben, Lembergben, Prágában, Triestben és Troppauban	a cs. kir. szab. osztrák keresk. iparhitelintézet fiókjainál.

4. A kicserelésnél továbbá a következő határozmányok irányadók:

- a kicserélendő földtehermentesítési kötelezvények benyújtása az azokhoz tartozó folyó szelvekkel együtt két bejelentési iv kíséretében történik, a melyekhez minták a kicserelési helyeken költségmentesen kaphatók;
- a bejelentési iveken a kicserélendő földtehermentesítési kötelezvények a bejelentési iveken feltüntetett kategóriák szerint elkülönítve, sorszám szerinti rendben veendő fel;
- a kicserelés végett benyújtott 5%-os földtehermentesítési kötelezvényekről tanusítványok és ezeknek visszaszolgáltatása ellenében 10 nap lefolyása után az esetleg járó készpénz kiegyenlítésével együtt az új 4%-os kötvényekről a m. kir. Pénzügyminiszter által kiállított ideiglenes elismervények adatnak ki, melyek **1889 április 15-től kezdve** végleges 4%-os kötvényekkel kicseréltetnek;
- az ideiglenes elismervények, valamint a végleges kötvények kiszolgáltatása ugyanazon kicserelési helyen történik, a melynél a kicserelésre rendelt kötelezvények letétettek;
- az 1889 május 31-ig át nem vett 4%-os földtehermentesítési kötvények ez időn túl az átvételre jogosultnak számlájára és veszélyére az illető kicserelési helynél maradnak letétben.

6. Az A) betűs, valamint a katonai házassági biztosítékok gyanánt kötményezett földtehermentesítési kötelezvények tulajdonosai kötelezvényeiket a fennebb körülírt eljárás szerint, azon fizetési hely közvetítésével küldik be a m. kir. földtehermentesítési alap-igazgatósághoz kicserelés végett, a melynél a kamatfizetést nyugta ellenében kapják.

Budapest, 1889 január 16-án.

Magyar kir. Pénzügyminiszterium.

Brassó, Alexi könyvnyomdája.